

והעוגות

היה היתה בחורה אחת שגורא אהבה עיר גות. כהתחלה היא אהבה עוגות עם קצפת, ואחר כך השתפר טעמה והיא העדיפה עיר גות עם גבינה, ואחר כך היא התבגרה והבינה שאין כמו עוגות שמרים עם הרבה צימור קלים, וכשהיא הגיעה לגיל שש-עשרה וחצי, היא תפסה סוף-סוף שעוגות זה עוגות, אבל מה שטעים הרבה יותר — הם בעלי העוגות.

וכך, יום אחד, כשהיא היתה בת חמש עשרה וחצי, באחת מחגיגות עונת, באמצע האכילה, היא פגשה את **גבי נהרי**, בנו של בעל חנות טוגתי.

העונה נתקעה בגרונה. היא ראתה שאין מה להשחת את העונה עם בעל העונה.

שנה שלמה היא יצאה עם אותו גבי נהרי, שהיה אז ילד גדול בן שש-עשרה וחצי, ונהיה לאט-לאט יותר גדול, וכשהגיע עד שבע-עשרה וחצי, היא החליטה שהיא לא אוהבת אותו יותר.

היה משבר גדול, והרבה שיחות עוגות על אהבה וחוסר אהבה, והבחורה לא ידעה מה לעשות. היא רצתה להיפרד מאהובה, אבל היא לא היתה מסוגלת להיפרד מהעוגות שלו.

ואז היא הסתכלה למעלה וראתה שהאח של גבי נהרי, **חיים נהרי**, שהוא כבר בן עשרים ושבע, יכול למלא יפה מאוד את מקום אחיו, ולעשות את זה אפילו יותר טוב ממנו.

וכך קרה שהרומן בין **מירה** לעוגות עונתי נמשך עוד שנה, והוא כליך הצליח, עד שביום הרביעי הזה תיערך ביניהם התונה.

זוג

חד-פעמי

היא אומרת לו: "יאקי מוקי, את מי אתה אוהב?"
והוא אומר לה: "נדיליה, צוקיליה, את

מותחים את רפאל

על מטוס, בלוד, ונוסע לאסוף כספים, או לדבר על היהדות בפני יהודים, ובדרך הוא אף פעם לא שוכח לרדת במרסיי, אצל היליגש מס' 3. אבל יש גם ימים שחות טורבים, בהם מגיעים למשרדו מכתבים רטובים מדמעות. היליגש השלישית שואלת מדוע הוא לא קופץ אליה בומן האחרון. היא מתגעגעת. והוא צריך לכתוב ולהתנצל ול- הסביר, ולהשתול איכשהו להודות ולסדר איזה נסיעה קטנה, בשליחות חשובה. וכל מה שנאמר כאן עוד לא הוכרז, אפי' לו ברמז, שלאיש-הפילגשים הנ"ל יש גם

יש לו פילגש אחת ברחוב מלכי ישראל, ופילגש אחרת בירושלים, ועוד פילגש אחי רת במרסיי, ובין פילגש לפילגש, הוא מגיע לשיבות של מרכז-המפלגה, כולו נודף ריחות-בשמים וסימנים מתוקים אחרים, וכולב מכבדים אותו בפניו, ולועגים לו מאחורי גבו.

מי זה? בהדוקטור, ספר שנכתב על-ידי עיתונאי תל-אביבי ידוע, ושייצא רק בעוד חודשים, נקרא אותו איש בשם **מילכא בן-דאברהם**.

אבל דבר השבוע, שיצא השבוע, טוען מפורשות שאותו דון-ז'ואן נמרץ אינו אלא הח"כ ד"ר **יצחק רפאל**.

ובכן, לא כדאי למנוע מכס את התענוג לדעת מה הוא עושה בדיוק, אותו מיכאל בן-דאברהם.

הוא מתחיל את יומו בישיבה סוערת של הנהלת המפלגה הרתית, בחיכוחים סוערים, בשאלות נוקבות על עתיד הדת והמפלגה ב- ארץ.

בצהריים עוברת המכונית שלו ממרכז המפלגה אל כיכר מלכי-ישראל, שם מחכה לו דירה שהוא קנה בכספו לאשה ממוצא רומני, בת שלושים ושתים, ובאותה דירה מחכה גם האשה עצמה, ריחנית מאוד, ורכד מאוד.

הוא נח שם, הוא אוכל, הוא ישן שנת- צהריים, וזאת הסיבה שהוא מאחר תמיד לישיבת אחרי-הצהריים של מרכז המפלגה, ומגיע לשם לפני שהספיקו לעזוב אותו כל הריחות הנעימים שדבקו בו.

אנשי המפלגה יודעים כבר, שכשהואלם מתמלא ריחות בושם, טימן שהדוקטור הגיע. אחרי הצהריים הוא תמיד מלא מרץ ורעני גות, והוא גואם באופן מזהיר, בדרך כלל, על חוקה-הנשואין, שלא ייתכנו בו פרצות, ועל החילוניות הדאוכלת כל חלקה טובה ב- עם.

אבל לא כל הימים הם כאלה. ישנם ימים, באמצע השבוע, בהם לא מבלה הדוקטור אצל פילגשו בכיכר מלכי-ישראל, ואינו נר- אם על הדת והנשואין במרכז המפלגה. יש ימים בהם הוא זונח את כל העיסוקים יש חילוניים הללו ועולה לעיר הקודש, לירושל- לים, אל הפילגש מס' 2, אשתו של מרופסור למיקרא בירושלים.

ויש ימים עוד יותר יפים, בהם הוא עולה

רפאל

אשה, רכה ועדינה, שבעזרת אביה, שהיה מנהיג דתי, נסלה לו הדרך אל קאריירה פוליטית כל כך מזהירה.

השאלה היא מתי הוא העסיק להנות דוק טור, בין כל העיסוקים הללו? גם את זה מבאר אותו עיתונאי אלמוני. הוא היה נוסע, מסתבר, הרבה פעמים לאמריקה בתור עסקן ישראלי. פעם אחת, כשהוא חזר משם, נל- חתה המילה דוקטור לשמו. דוקטור לספרות. ולא ידוע איך זה בא לו.

מסתבר שכל השערוריות שהספר עורר, עוד לפני שיצא בכלל לאור, הגיעו כבר אל בעל הדבר עצמו, יצחק רפאל, והוא אמר לי, בשבחה טלפונית, שהכל שקר. "אני חי- שב", הוא אומר, "שכל החיבור שלי עם הספר הזה — זוהי פשוט מתיחה."

בן-אחיו, **יעקוב סלומון**, שאביו הוא בעל בית-חרושת לרפואות, ומנהל חברת פרט, והוא הולך בדרך דודו, ומתכוונן להיות עורך-דין סלומון, והוא עושה עכשיו כבר את השנה השנייה של הסטאז' שלו.

כשהיא הכירה אותו, היא עדיין לא הפי- סיקה לרחה בעולם. להיפך, היא עוד נתנה תנופה חזקה והגיעה עד טוקיו, והשתתפה שם בהתחרות של מים עולם, והגיעה לאחד המקומות הראשונים, אולי לא כליך ראשו- גים, בכל אופן בין החמש-עשרה הראשו- גות, ואחרי הניצחון הזה היא יכלה לשוב בשקט הביתה, עם שערן יפאני וכותונת יפאנית, לאהוב-ליבה, ולתכנן את החתונה. אחרי שהיא התחתן, היא תמשיך אמנם להיות בתו האהובה של המנהל-הטכני-של- חברת-השתייה-הסטיל-בעל-שם, אבל היא תגור כבר בקומה העשירית ברחוב ארלוזור- רוב, ותהיה אשתו הנאמנה של בעלה ה- אהוב, אחרי שהם יגמרו את הטיול ב- אירופה.

עושה מעשה חד-פעמי שכזה. לפני שנתיים היא עשתה מעשה עוד יותר הר-פעמי והר- רידה בבת אחת, תוך ימים, חמישה-עשר קילו מעצמה ומבשרה.

כתוצאה מזה קרה לה דבר עוד יותר חד- פעמי, והיא נבחרה, כלומר לא היא בשל- מותה, אלא החצי שנשאר ממנה, למלכת- החן של ישראל.

אחרי זה היא היתה רזה וקלילה, והיא עפה לה ברחבי העולם, מהתחרות-יופי-לי- התחרות-יופי, ובין הפריחות הללו היא הכי- רה את סלומון, לא את יעקוב סלומון ה- אמיתי, העורך-דין המפורסם, אלא רק את

סקופ תמורת שיר

אשתו של אחד הח"כים טובלת מעודף זמן. בעלה מזניח אותה. הוא נמצא בכנסת, ובישיבות מרכז המפלגה. אבל האשה אינה נשארת חסרת-תעסוקה באותן שעות. לפתע החליטה כי לא רק לבעלה יש כשר- רונות, אלא גם לה. היא חיברה חרוזים, ניקדה את המילים, שמה סימני-פיסוק מתאי- מים והראתה את יצירותיה לבעלה. "זה יפה מאוד, תמשיכי בהן!" עודד הח"כ את אשתו. היא קיבלה את דבריו ברצינות. מרוב מחמאות שחלק לה החלה מאמינה כי נתנה בה ניצוץ של משוררת. יום אחד אדרה עוד ושלחה את יצירותיה למדורים הספרותיים של מערכות העיתונים. מובן שהשירים זכו בייחס שהיו ראויים לו, והוחזרו לשולחת. ראה הבעל את אשתו בצערה, הריס את הטלפון למערכות העיתונים. המשרדה הזו היא אשתי! גילה להם. תעודדו אותה ואני אעודד אתכם. הוא הבטיח להדליף סקופים לפיתונים שישתפו פעולה. כעבור זמן פורסמו שיריה של האשה.

אנקת גבהים

מעל לקומה שמונה, ברחוב בארי 36, ש- בה גר רופא הנשים **דוקטור שילושני** סקי, נמצאת קומה תשע, שבה גר ה- מורה לנהגות-רכב **אילן** ואשתו של המורה **מתי**.

כל זמן שהדוקטור היה מסתפק בשמו- נה הקומות שיש לו, הוא היה מאושר ב- גורלו ובחיי, אשתו היתה מבשלת לו ארו- חות טעימות, היתה מתלבשת יפה לפני שהיו יוצאים בערב, מנקה את הבית, ומש- ביעה את רצונו בכל שטח משסחי ה- חיים.

אבל יום אחד הוא עלה לקומה אחת נר- ספת, והגיע לקומה תשע, וגילה שם את **מתי**, אשתו של המורה לנהגות. אחרי זה, כשהוא ירד לקומה שמונה, הוא שם לב לכך שאשתו בת ה-30 שמה יותר מדי מלח במרק, ונוטה קצת להשמנה, למרות שהיא צעירה בשתי-עשרה שנה מאשת המורה לנהגות.

כשיש מעלית, החיים קלים מאד, והמרחק לקומה שמונה לקומה תשע מתקטן עד למאד. מיום שהדוקטור גילה את הקומה התשיעית, הוא החל מבלה בה ימים ו- לילות. הוא היה עולה לבקש כוס חלב, ונשאר שם חצי יום. הוא היה עולה לשחק קלפים, ונשאר שם גם אחרי שכל השחקנים, כולל הבעל, הלכו לישון.

וכשהוא היה חוזר לקומה שמונה, נר- אה לו המקום נמוך ומשעמם, ואשתו נסתה יותר ויותר להשמין, ולהקדיח את התב- שילים.

יום אחד, לאחר מריבה קשה בקומה שמונה, עלה הדוקטור לקומה תשע, ואיתו שטיח פרסי גדול, שהיה מונח עד עכשיו בסלון של קומה שמונה. למחרת הוא עלה לקומה תשע עם הסלויזיה של קומה שמונה, ובעשרים ושתים לחודש, כשהוא התחיל לבדוק את ארון הבגדים של קומה שמונה, פרצה אשתו בצעקות, והוא נאלץ להשתיק אותה במכות, שכתוצאה מהן הגיעה האשה למסדרה והתלוננה שם על בעלה.

בינתיים, עד שהמשרה תברר את ה- עניין, נשאר הארון בקומה שמונה, והבעל בקומה תשע.

שיחות רעות

שיחה בין אשתו של יהלומן לבין חברתה, בבית-קפה ידוע בדיזנגוף, בשבוע ש- עבר:

"הרי ידוע שאת מקבלת יהלום על כל בגידה שבעלך בוגד בך!"
"תשובת אשת-היהלומן: "אותי לכל הפחות מפצים ומשלמים — ואת, עלובת-חיים ש- כמותך, את אפילו לא יודעת!"

הוי, הדור הצעיר

המהנדס **יהודה ורבר** הוא איש מתקדם בדיעותיו. הוא היה נשוי כבר פעמיים, מן פנים אחת לעדנה **שביט**, והוא מגדל בביתו, בקומה הראשונה בשיכון-הקצי- נים, את בתו הצעירה בת השבע-עשרה. למרות שהוא איש מתקדם מאוד, בתו מתקדמת במחירות יותר גדולה ממנו, וקשה לו להדביק אותה. בגיל שבע-עשרה היא סיימה את בית-הספר התיכון, וזמן קצר לפני כן הוא מצא אותה בחדרה, חזר עם כניסה נפרדת, בחברת ידיד הלומד איתה בבית-הספר.

כתוצאה מזה הוא ביטל את הכניסה הנפרדת לחדרה של בתו, אבל זה לא עזר. הבת באה אליו והודיעה לו שהחליטה להתחתן. האבא סירב לחרשות לה, משום שהיא רק עתה גמרה להיות קטינה. הבת עמדה על שלה, והם התפשרו על מסיבת-אירוסין.

הניאולה הוד

יודעת שאני אוהב אותך, פיפיליה, כיבי- ליה."
והם יכולים לשוחח כך, במשך שעות, ו- לנהל ויכוחים עמוקים, מלאי תוכן, על פיפיליה ויאקיליה, לעיני חברים ואוהדים, המאזינים בנימוס ובקשב רב.
למה? כי הם מתחננים. והם גאים מאוד על שהם עושים דבר כליך חד-פעמי. והם לא יכולים להסתיר את אושרם הרב מעיני כל העולם.
זו לא הפעם הראשונה ש-**ניאולה הוד**